

Επετειακές εκδηλώσεις της Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας για την 25η Μαρτίου 1821

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Στην πόλη του Αγρινίου και στην Ιερά Πόλη Μεσολογγίου πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 23 Μαρτίου και την Δευτέρα 25 Μαρτίου 2024 αντίστοιχα, η επετειακή εκδήλωση της [Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#), στο πλαίσιο του εορτασμού της Εθνικής μας Εορτής για την επέτειο της [25η Μαρτίου](#) 1821, με τίτλο: «Της Λευτεριάς Μορφές».

Την εκδήλωση επιμελήθηκε και παρουσίασε ο Τομέας Πολιτισμού της Ιεράς Μητροπόλεως με τη συμμετοχή των τμημάτων της χορωδίας, του μουσικού σχήματος, της θεατρικής ομάδας και του χορευτικού.

Μέσα από τους μονολόγους των μελών της θεατρικής ομάδας ζωντάνεψαν μορφές Ηρώων της Επανάστασης, όπως ο Μακρυγιάννης, η Μαντώ Μαυρογένους, ο Φώτος Τζαβέλας, ο Αθανάσιος Τσακάλωφ και μια Μεσολογγίτισσα γυναίκα της Εξόδου και με την μουσική επένδυση και τις μελωδίες της χορωδίας με επετειακά τραγούδια, οι θεατές έγιναν συμμετοχοί στο ταξίδι στην Ιστορία. Από την μακρινή Οδησσό και το 1814, με την ίδρυση της Φιλικής Εταιρίας, «πάτησαν» τα ηρωικά βράχια του Σουλίου, ταξίδεψαν στην θάλασσα του Αιγαίου με τα πολεμικά πλοία της Μαντώ Μαυρογένους, «προσκύνησαν» το Αλωνάκι της Λευτεριάς και έφτασαν στην

πρωτεύουσα Αθήνα και το πρώτο Σύνταγμα της ελεύθερης πλέον πατρίδας.

Στο τέλος το χορευτικό τμήμα με τους ρυθμούς και τους σκοπούς από την Ρούμελη, την Ήπειρο και την Αιγαιοπελαγίτικη παράδοση σκόρπισε τον ενθουσιασμό και έδωσε πανηγυρική νότα στην εκδήλωση.

Την παρουσίαση της εκδήλωσης επιμελήθηκε η Πρεσβυτέρα κ. Ευαγγελία Χρήστου, βιολόγος, ενώ την ιστορική εισήγηση έκανε ο Υπεύθυνος του Τομέα Πολιτισμού, κ. Χρήστος Ζήσης, μουσικός - φιλόλογος.

Στην εισήγησή του ο κ. Ζήσης εξήρε την αξία της Ελληνικής Επανάστασης του '21 και ανέφερε μεταξύ άλλων: «Η Επανάσταση του 1821, δεν ήταν ούτε πράξη της στιγμής, ούτε ένα απλό κίνημα απόκτησης της ελευθερίας ενός υπόδουλου λαού, που συναντά κανείς συχνά στην Ιστορία των λαών. Για τους Έλληνες πρόβαλλε η ανάγκη της εσωτερικής ελευθερίας του ανθρώπου, ελευθερίας της σκέψης και των ενεργειών του, ελευθερίας της συνείδησης και πίστης σε ορισμένα απαρασάλευτα ιδανικά και αρχές που δημιούργησε το παρελθόν και η Ιστορική παράδοση. Εκείνοι που είχαν πατρίδα τη μητέρα του πνεύματος θεωρούσαν ύψιστη υποχρέωσή τους τον αγώνα μέχρι θανάτου για την επικράτηση του πνεύματος, στον κόσμο. Δύο ήταν τα κύρια κίνητρα εκείνου του αγώνα της παλιγγενεσίας: Ήταν πρώτα η βαθιά θρησκευτική πίστη των Ελλήνων, η μετουσίωση του χριστιανικού πνεύματος της θυσίας και της εγκαρτέρησης σε πράξη. Ήταν ύστερα και το ένδοξο προγονικό παρελθόν που οιστρηλάτησε τον αγώνα για ελευθερία. Οι Μαραθωνομάχοι, οι Σαλαμινομάχοι και οι 300 του Λεωνίδα στις Θερμοπύλες, είχαν θέσει στερεά το αξιολογικό υπόβαθρο της φυλής. Κι ήταν αδύνατο οι Έλληνες να κωφεύσουν τώρα στη φωνή της Ιστορικής ευθύνης τους. Γι' αυτό, αφού δεν είχαν άλλη επιλογή, θυμήθηκαν τους προγόνους τους. Υπερασπίστηκαν τις ανθρώπινες αξίες και τα ανθρώπινα ιδανικά σε νέες Σαλαμίνες και νέους Μαραθώνες. Στο Χάνι της Γραβιάς, στο Μεσολόγγι, στην Αλαμάννα, στα Δερβενάκια, στο Μανιάκι».

Τις εκδηλώσεις τίμησε με την παρουσία του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ο οποίος στον χαιρετισμό του αναφέρθηκε στο μήνυμα της διπλής εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και του Ευαγγελισμού του Έθνους, που γίνεται μία πνευματική κολυμπήθρα μέσα από την οποία εξερχόμαστε όλοι αναγεννημένοι και δυνατοί.

Μιλώντας για την Επανάσταση του 1821 τόνισε, ότι αυτό που έκανε τους Έλληνες να τολμήσουν να κάνουν αυτό το θαύμα ήταν η πίστη τους στον Θεό και η αγάπη τους για την πατρίδα. Μόνο σε αυτά τα δύο στηρίχτηκαν και ανέβηκαν σε δυσθεώρητα ύψη ηρωισμού, ανδρείας, μεγαλείου και θυσίας.

«Οι ήρωες που ζωντάνεψαν με αυτόν τον θεατρικό τρόπο μίλησαν στις καρδιές μας και μας προειδοποίησαν, ότι δεν έχουμε κανένα περιθώριο διχασμού και διχόνοιας. Τα τραγούδια που ακούσαμε μάς δίδαξαν, ότι ακόμα και μέσα από τον πολιτισμό η ιστορία μας ταξιδεύει, διδάσκεται στους νεωτέρους και γίνεται ένα κομμάτι από τη ζωή μας, γιατί αλίμονο αν πάψει να είναι η ιστορία μας κομμάτι της ζωής μας. Δεν έχουμε κανένα περιθώριο να λησμονήσουμε την ιστορία μας. Αν το πράξουμε θα είμαστε σίγουρα καταδικασμένοι σε αφανισμό και υπόλογοι σε όσους θυσιάστηκαν για εμάς, πριν από εμάς» ανέφερε μεταξύ άλλων.

«Μέσα από τους χορούς είδαμε το μεγαλείο του Έλληνα να τραγουδά τα πάντα στη ζωή του, να κάνει τραγούδι τον πόνο, τη θλίψη, τον αποχωρισμό, την λευτεριά, τον θάνατο, τη ζωή. Και αυτά τα τραγούδια έγιναν χοροί και χορεύονται σε όλη την Ελλάδα από παραδοσιακά συγκροτήματα και πολιτιστικούς συλλόγους που διατηρούν άσβεστη τη φλόγα της παράδοσης» τόνισε στη συνέχεια.

Κλείνοντας τον χαιρετισμό του ο Σεβασμιώτατος προέτρεψε τους συμμετέχοντες: «Πρέπει να αναχωρήσουμε όλοι μας από αυτή την εκδήλωση υπερήφανοι για την ιστορία μας, για την επέτειό μας, για τους ήρωές μας. Πρέπει όμως να αναχωρήσουμε και αποφασισμένοι να συνεχίσουμε τον δικό τους βηματισμό και να αξιοποιήσουμε αυτό που μας παρέδωσαν για να το διαχειριστούμε, την ελεύθερη πατρίδα μας. Για αυτή την πατρίδα ας αναλογιστούμε τί μπορεί ο καθένας από εμάς να προσφέρει. Γιατί πάνω από όλα στη ζωή μας είναι η πίστη και η πατρίδα, ο Χριστός και η Ελλάδα»

Τέλος, αναφέρθηκε στον Τομέα Πολιτισμού της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας που προάγει και υπηρετεί το ανεξάντλητο πολιτιστικό απόθεμα του τόπου μας, ευχαρίστησε τους υπευθύνους, τους διδάσκοντες και τους συμμετέχοντες για τον κόπο και την προσπάθεια που καταβάλλουν και ευχήθηκε και οι επόμενες εκδηλώσεις να πατήσουν πάνω στο γερό θεμέλιο της πρώτης αυτής εκδήλωσης του Τομέα, με απώτερο φυσικά στόχο την μεγάλη επέτειο του 2026.

Περισσότερες φωτογραφίες:

